

РЕШЕНИЕ

№ 19997

гр. София, 15.10.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 58 състав,
в публично заседание на 26.09.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Снежанка Кьосева

при участието на секретаря Зорница Димитрова, като разгледа дело номер **2812** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е образувано по жалба на Н. В. В., с адрес в [населено място] срещу Решение № РКС24-РИ09-9/16.02.2024г. на кмета на район „Красно село“, Столична община /СО/.

С жалбата се твърди, че на практика е отказано представяне на поисканата обществена информация. Иска се съдът да обяви решението за нищожно или евентуално да го отмени, поради закононарушения при издаването му.

С молба от 26.09.2024г., докладвана след приключване на съдебното заседание адв. Л.К. е представил пълномощно, с което е упълномощен да представлява жалбоподателя като осъществява защитата и процесуалното му представителство по делото. Прави искане за присъждане на адвокатско възнаграждение по реда на чл.38 от Закона за адвокатурата.

На 14.10.2024г. адв. К. е представил писмени бележки.

Ответникът чрез юрк. Й. оспорва жалбата като неоснователна. Във връзка с представени в съдебно заседание документи твърди, че за поисканата информация са подавани множество заявления за един и същи период, а процесното дело включва и тези периоди. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение и оспорва евентуална претенция за адвокатски хонорар от страна на жалбоподателя като прекомерно завишена.

На 14.10.2024г. юрк. Й. е представила становище по жалбата.

Софийска градска прокуратура не участва в производството.

Съдът като взе предвид събраните по делото доказателства, прие за установено

следното:

Със заявление, подадено чрез официалния електронен адрес на район „Красно село“ на 31.01.2024г., с рег. № РКС24-ЕВ01-79/01.02.2024г., адресирано до кмета на район „Красно село“, Столична община, жалбоподателят е поискал достъп до обществена информация свеждаща се до следното: деловодна справка за всички ежедневно регистрирани входящи и изходящи документи в деловодната система на район „Красно село“, СО в периода от 01.11.2023г. до 31.01.2023г. /включително/ под формата на списък – извадка с деловодна информация за техните регистрационни номера, дата, подател, адресат, предмет и срок за изпълнение в стандартен машинночетим М. Е. формат.

С Решение № РКС24-РИ09-9/16.02.2024г. на кмета на район „Красно село“, СО е предоставен достъп до обществена информация по заявление рег. № РКС24-ЕВ01-79/31.01.2024г., както следва: входящи, молби, заявления и жалби и др. – 8600 бр. и изходящи, писма, актове, ИАА и др. – 3072 бр.. В мотивите на решението е посочено, че органът е разгледал заявление рег. № РКС24-ЕВ01-79/01.02.2024г., касаещо периода от 01.01.2023г. – 31.01.2024г.. Също така е записано, че органът не разполага с търсената информация във вида, в който е поискана със заявлението, а законът не го задължава да събира, обработва и съхранява, в посочената от заявителя форма – отговор на въпроси.

Доказателства за датата на съобщаване на оспореното решение не са представени. Жалбата е подадена на 06.03.2024г. и е регистрирана на 07.03.2024г.

Ответникът представи: 1. Решение № РИС24-РИ09-11/16.02.2024г. на кмета на район „Красно село“, СО, с което след като е разгледало заявление за достъп до обществена информация касаеща деловодна справка за всички ежедневно регистрирани входящи и изходящи документи в деловодната система на район „Красно село“, СО в периода от 01.09.2023г. до 31.10.2023г. под формата на списък – извадка с деловодна информация за техните регистрационни номера, дата, подател, адресат, предмет и срок за изпълнение в стандартен машинночетим М. Е. формат е предоставен достъп както следва: входящи, молби, заявления и жалби и др. – 5663 бр. и изходящи, писма, актове, ИАА и др. – 2149 бр. и 2. Решение № РИС24-РИ09-10/16.02.2024г. на кмета на район „Красно село“, СО, с което след като е разгледало заявление за достъп до обществена информация касаеща деловодна справка за всички ежедневно регистрирани входящи и изходящи документи в деловодната система на район „Красно село“, СО в периода от 01.06.2023г. до 31.08.2023г. под формата на списък – извадка с деловодна информация за техните регистрационни номера, дата, подател, адресат, предмет и срок за изпълнение в стандартен машинночетим М. Е. формат е предоставен достъп както следва: входящи, молби, заявления и жалби и др. – 9119 бр. и изходящи, писма, актове, ИАА и др. – 3413 бр.

Във връзка с твърдения, че жалбоподателят е подал и жалба срещу мълчалив отказ по заявление рег. № РКС24-ЕВ01-79/01.02.2024г. съдът изиска справка от деловодството на съда. С писмо от 03.07.2024г. адм.секретар на АССГ е уведомил съда, че след справка в деловодната система не е открито образувано дело срещу мълчалив отказ на кмета на район „Красно село“ с рег. № РКС24-ЕВ01-79-1/15.02.2024г..

За яснота на изложението следва да се посочи, че жалба срещу мълчалив отказ на кмета на район „Красно село“, СО не е предмет на разглеждане по настоящото

дело.

ПРАВНА СТРАНА

Жалбата е процесуално допустима. Подадена е от адресат на акта, в законоустановения срок /доколкото ответникът не представи доказателства за съобщаване на акта/ и срещу подлежащо на оспорване решение.

Разгледана по същество жалбата е основателна.

Оспореното решение е издадено от компетентен орган предвид разпоредбите на чл.3, ал.1 във вр. с чл.38, ал.1 от Закона за местното самоуправление и местната администрация /ЗМСМА/ и чл.28, ал.2 от ЗДОИ.

Спазена е писмената форма, посочени са фактически и правни основания. Но е налице противоречие между решението и мотивите му. Както съдът вече посочи, мотивите на решението касаят заявление рег. № РКС24-ЕВ01-79/01.02.2024г., а решението е за заявление рег. № РКС24-ЕВ01-79/31.01.2024г.. С оспореното решение органът се е произнесъл за периода 01.01.2023г. – 31.01.2024г., който период е различен от посочения в заявлението – 01.11.2023г. – 31.01.2023г.. Предвид датата на подаване на заявлението – 31.01.2024г. най-вероятно се касае за техническа грешка допусната в заявлението при изписване на датата 31.01.2023г., поради което органът е следвало да остави заявлението без движение с указания за уточняване на периода.

Изложеното обосновава извод за неправилност на решението доколкото произнасянето е за различен от посочения в заявлението срок и по заявление, което не е било обсъдено в мотивите на решението. Това е основание за отмяната му.

Информацията, достъп до която е поискан от жалбоподателя е служебна по смисъла на чл.11 от ЗДОИ, тъй като се събира, създава и съхранява по повод дейността на район „Красно село“, СО. Тази информация се създава и съхранява в района, и касае входящи и изходящи книжа, които се регистрират в деловодната система на района. Неоснователен е доводът, че за предоставянето на исканата информация е необходимо създаването на нови документи. ЗДОИ предвижда предоставяне на информация, материалният носител на която може да е различен, предвид легалното определение на понятието "материален носител" дадено в § 1, т. 1 от ДР на ЗДОИ. Предоставя се информация, в която се съдържа знание или сведение за някого или за нещо. Дали се иска конкретният материален носител на информацията или се иска описателно самата информация е ирелевантно за дължимостта ѝ. Всяка информация, независимо дали съществува материализирана в самостоятелен, отделен носител, или съществува в няколко различни носителя и за да се предостави следва да се обобщи, ако отговаря на критериите по чл. 2, ал. 1 от ЗДОИ и не попада в изключенията на закона, е дължима. Дали ще се предостави копие на оригиналния материален носител или тя ще бъде описателно предоставена на заявителя е въпрос за конкретна преценка на искания и на задължения субект.

Тъй като оспореното решение не е аргументирано с факти за това, че търсената информация е била предоставена през последните 6 месеца представените от ответника решения, с които е предоставен достъп до обществена информация не може да се разглеждат в тази връзка.

Предвид изложеното оспореното решение следва да се отмени, а преписката да се върне на административния орган за ново произнасяне по заявлението. При новото произнасяне органът първо следва да установи периодът, за който се търси

поисканата информация, след това да извърши преценка дали са основанията за отказ съобразно разпоредбата на чл.37, ал.1, т.3 от ЗДОИ, тоест предоставяна ли е търсената информация изцяло или частично през последните 6 месеца и да вземе предвид разпоредбите на чл.2, ал.5 и чл.37, ал.1, т.2 от ЗДОИ, тъй като процесното заявление касае и информация за физически лица, респ. за личните им данни.

Нищожността се отнася до валидността на административното волеизявление. При нищожните актове допуснатата незаконосъобразност е свързана с липса на правообразуващ елемент. Поради изначалното наличие на такъв сериозен недостатък, водещ до недействителност на волята на органа, се приема, че нищожният акт никога не е съществувал в правната действителност. В административното право, за разлика от гражданското право, липсва специален законов текст, който да регламентира кога съответният акт е нищожен и в кой случай е унищожаван. Подходът при разграничаването им е конкретен за всеки отделен случай в зависимост от допуснатото нарушение. Съгласно безпротиворечивата съдебна практика, липсата на компетентност на органа при издаване на акта и неспазването на предписаната от закона форма, винаги сочат за нищожност на акта, докато нарушението на административно-производствените правила и материалния закон, както и неспазването на целта на закона, следва да се преценяват във всеки конкретен случай, относно това по какъв начин се отразяват на волеизявлението на административния орган. Основанията за прогласяване на нищожност на административните актове са: липса на компетентност; липса на форма; пълна липса на правно основание; невъзможен предмет; несъществуващ адресат и др. В случая тези основания не са налице, поради което искането за обявяване на оспореното решение за нищожно е неоснователно.

При този изход на спора основателна е претенцията на жалбоподателя за присъждане на разноски за внесена държавна такса в размер на 10,00 лв.. По делото са представени пълномощно за процесуално представителство на жалбоподателя от адв. К., договор за правна защита и съдействие и списък на разноските. Направено е искане за присъждане на адвокатско възнаграждение на основание чл.38, ал.1, т.3 от ЗА в размер на 1000,00 лв. За предоставена правна помощ по реда на чл.38, ал.1 от ЗА съдът определя адвокатското възнаграждение съобразно предвиденото в Наредба № 1 от 9.07.2004г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения. За конкретния случай съгласно чл.8, ал.3 от Наредбата е предвиден минимален размер от 1000,00 лв.. Ответникът е направил възражение за прекомерност, позовал се е на решение на СЕС по дело № С-438/22 и е аргументирал теза за злоупотреба с право.

Производството по делото е образувано по жалба, изготвена от жалбоподателя, който в хода на производството е отстранил констатирани нередовности на жалбата и е участвал лично в първото съдебно заседание. Второто заседание е проведено в отсъствие на жалбоподателя и на адв. К.. След приключване на съдебните прения адв. К. е представил писмени бележки.

Разясненията на Съда на Европейския съюз /СЕС/, дадени в Решение от 25 януари 2024г. по дело С - 438/22 и съгласно т. 1 от диспозитива на решението - член 101, параграф 1 от Договора за функционирането на Европейския съюз, във връзка с член 4, параграф 3 от Договора за Европейския съюз, следва да се тълкуват в смисъл, че ако се установи, че наредба, която определя минималните размери на адвокатските възнаграждения и на която е придаден задължителен характер с национална правна уредба, противоречи на посочените разпоредби, националният съд е длъжен да откаже

да я приложи. Решенията на СЕС по преюдициални запитвания са задължителни за всички съдилища на основание чл.633 от Гражданския процесуален кодекс /ГПК/, поради което съдът счита, че посочените в Наредба № 1 от 9.07.2004г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения размери на адвокатските възнаграждения, могат да служат като ориентир при определяне на възнагражденията, без да са обвързващи за съда. Следващото от т. 3 на диспозитива на цитираното решение на СЕС задължение за националния съд да откаже да приложи националната правна уредба, определяща минималните размери на адвокатските възнаграждения, дори когато те отразяват реалните пазарни цени на адвокатските услуги, не ограничава правомощието на съда да ползва тези цени /на висшия орган на съсловната организация/ като критерий и коректив на уговореното и платено или дължимото без да е платено /при осъществяването на безплатна правна помощ/ възнаграждение, представляващо част от отговорността за разноски и при отчитане на действителната фактическа и правна сложност на делото /арг. от чл. 78, ал. 5 ГПК/.

В конкретния случай определянето под половината от размера по посочената наредба е съответен на фактическата и правна сложност на делото и обема на действията на процесуалния представител на жалбоподателя. Съобразявайки приетото в Решение на СЕС от 25 януари 2024 г., постановено по дело С - 438/22г. съдът намира, че адвокатското възнаграждение следва да бъде присъдено в размер по - малък от този по Наредба № 1/2004г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения, а именно в размер на 300,00 лв.

Така мотивиран и на основание чл.172, ал.2 и чл.173, ал.2 от АПК, СЪДЪТ

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Решение № РКС24-РИ09-9/16.02.2024г. на кмета на район Красно село, Столична община.

ИЗПРАЩА преписката на кмета на район Красно село, Столична община със задължителни указания по тълкуването и прилагането на закона, посочени в мотивите на решението.

ОСЪЖДА Столична община, район Красно село да заплати на адв.Л. Р. К., с л. № [ЕГН] сумата 300,00 лв., адвокатски хонорар.

ОСЪЖДА Столична община, район Красно село да заплати на Н. В. В. сумата 10,00 лв., разноски по делото.

Решението е окончателно.

СЪДИЯ: